

Daens Vandaag

Tweemaandelijks tijdschrift van het Priester Daensfonds

XXV, 1, 1-2-2001

Waarde lezers,

Beste daensisten en sympathisanten,

In 1957 werd aan de Werf het standbeeld van Adolf Daens ingehuldigd. Het monument werd bekostigd met de giften van talloze daensisten, die hiermee, 50 jaar na de dood van hun geliefde priester, de gedachtenis aan hem en het daensisme wilden levendig houden. Hoewel de Christene Volkspartij (de officiële naam van de daensistische partij) reeds geruime tijd had opgehouden te bestaan bleef het aandenken er aan, in Vlaanderen en vooral in Aalst, levendig. Toch bestond het gevaar dat geleidelijk alles in de nevel der tijden zou vervagen. De boeken van Pieter Daens over zijn broer en die van Hendrik Elias (1940) stonden in de bibliotheken... Weldra zou alles voltooid verleden tijd zijn. Het is de grote verdienste van de mensen van dat eerste 'Daenscomité' geweest om de figuur van Daens en zijn medestanders weer in het daglicht te hebben gesteld.

Het was toen een mooie dag in juni. Veel volk, muziek, vlaggen, toespraken, een zuivere zandkleurige, stevig en vierkant gekapte beeldengroep, met Daens in het midden, kijkend over de Dender richting Mijlbeek, naar die stadswijk waar 100 jaar geleden de armsten van ons Vlaamse volk leefden en waarvoor hij zich had ingezet.

Ik had het voorrecht er als jongeman bij te zijn. Ik mocht de bindteksten voordragen! Wie had toen, 43 jaar geleden, gedacht dat ik nu voorzitter van het 'Priester Daensfonds', opvolger van dat eerste comité, zou worden!

In 1976 werd dit comité omgevormd tot een 'instelling van openbaar nut'. Het is deze vérgaande herschikking, nu 25 jaar geleden, die wij gepast herdenken en vieren. Er is slechts nog één persoon actief bij het Fonds betrokken sedert 1957: Willy De Turck, de huidige ondervoorzitter. Hém wil ik bij het verschijnen van dit eerste nummer in 2001 extra bedanken en proficiat wensen voor de zovele jaren van belangeloze inzet!

Uiteraard willen wij dit jaar ook aandacht schenken aan het onnavolgbare werk van een Frans De Neve, eerste voorzitter, en Luc Delafortrie, mijn voorganger.

De brochure 'Daens en het daensisme' waarover u verder in dit nummer meer verneemt, is voorlopig het meest actuele wapenfeit van ons Fonds. Wil ook nu reeds de debatavond (zie pagina 3) in uw persoonlijke agenda noteren!

En in het volgend nummer zullen we het werk en de verdienste van een aantal mensen uit het laatste kwart van vorige eeuw belichten.

Mijn slotdankwoord gaat naar al mijn medebestuurders voor hun ronduit schitterende korpsgeest. Ze zijn, zoals Paulus schrijft, als de ledematen van het éne lichaam. Het gaat naar al onze sponsors, die met hun milde steun onze werking mogelijk maken. Het gaat naar jullie, beste lezers, leden, sympathisanten, daensisten, om uw onverdroten blijken van interesse en steun aan onze werking. En hoewel het reeds februari is, wens ik jullie allen nog een gezegend en gezond 2001.

Herman Slagmulder, voorzitter Priester Daensfonds

Daens Vandaag

Verantwoordelijke uitgever:

Herman Slagmulder
Boudewijnlaan 130, 9300 Aalst
☎ en 📠 053 / 77 68 53

Hoofredactie:

Frans Van Campenhout
Loweidestraat 2, 1700 Dilbeek
☎ en 📠 02 / 567 94 98

Opmaak:

Erik D'Hondt
Wijlstraat 35, 9320 Erembodegem
☎ en 📠 053 / 77 44 97

Kernredactie:

Peter Dauwe, Wouter De Bruyne,
Erik D'Hondt, Herman Slagmulder,
Frans Van Campenhout en Emiel Van
Schuylenbergh.

Coördinatie publiciteit:

Emiel Van Schuylenbergh

* * *

Priester Daensfonds

Sociaal-culturele vereniging aange-
sloten bij het Overlegcentrum van
Vlaamse Verenigingen (OVV), bij de
Vlaamse Culturele Koepel (VCK) en
bij de Cultuurraad van de stad Aalst.

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, 9300 Aalst

Correspondentie-adres:

Parklaan 30 bus 10
9300 Aalst
☎ en 📠 053 / 77 40 12

Raad van Beheer:

Voorzitter

Herman Slagmulder

Ondervoorzitter

Willy De Turck

Secretaris

Luc Geeroms

Penningmeester

Emiel Van Schuylenbergh

Leden

Stephan Beeckman, Mieke De Schep-
per, Peter Dauwe, Wouter De Bruyne,
Erik D'Hondt, Luc D'Hondt, Rob
Librecht, Roel Temmerman, Frans Van
Campenhout, Karel Van den Bossche,
Machteld Van de Perre, Louis Van Roy
en Ghis Willems.

Lidmaatschap van het Priester Daensfonds:

Jaarlijkse bijdrage: 500 BEF
Scholieren en studenten: 250 BEF
Ereleden: 1.000 BEF
Beschermden leden: 2.000 BEF
Rekeningnummer: 432 -5245521-01

* * *

Kaftontwerp: Erik D'Hondt

PRIESTER DAENS - STEUNFONDS VOOR DE IJZERTOREN

Ondanks de onverschilligheid en zelfs vijandigheid van sommige Vlamingen, zet het Priester Daensfonds zijn actie voort voor de museale invulling van de IJzertoren, het officieel erkende memoriaal van de Vlaamse Beweging.

Stortingen kunnen gebeuren op:

KBC 474-3100521-50 of GKR 068-2174746-33
of BBL 380-0043653-74

van Bedevaart naar de Graven aan de IJzer vzw, IJzerdijk 49, 8600 Diksmuide, met vermelding 'Pr. Daens steunfonds'

Giften van 1.000 fr. en meer zijn fiscaal aftrekbaar.

Via het Priester Daensfonds ontving
Bedevaart naar de Graven aan de IJzer vzw
reeds de som van **396.572 fr.**

Herman Valgaeren, Mol	1.000 fr.
Jozef De Smet, Aalst	2.000 fr.
Tony Derde, Aalst	1.000 fr.
Frans Van Campenhout, Dilbeek	1.000 fr.
Emiel Van Schuylenbergh, Aalst	1.000 fr.
Herman Slagmulder, Aalst	5.000 fr.
Erik D'Hondt, Erembodegem	1.000 fr.
Fam. Slagmulder-Van de Waeter, Erembodegem	1.000 fr.
Wilfried Dhondt, Ninove	1.000 fr.
Herwig Sonck, Denderleeuw	1.000 fr.
Richard De Grom, Welle	1.000 fr.
Vlaamse Kring "Land van Aelst", Aalst	10.000 fr.
Hedwig Keymeulen, Aalst	1.000 fr.
Augustin Daelemans, Aalst	1.000 fr.
Yves Grysolle, Aalst	1.000 fr.
Roel Temmerman, Aalst	1.000 fr.
Ben Boelens, Ninove	1.000 fr.
Luk D'Hondt, Erembodegem	1.000 fr.
Priester Daensfonds, Aalst	80.000 fr.
Wouter De Bruyne, Aalst	1.000 fr.
Gemeentebestuur Ninove	42.882 fr.
Gemeentebestuur Denderleeuw	20.180 fr.
Gemeentebestuur Wortegem-Petegem	37.836 fr.
Gemeentebestuur Haaltert	21.444 fr.
Esther De Coster-Caudron, Aalst	1.000 fr.
J. Cosyn, Aalst	1.500 fr.
VTB-VAB afd. Haaltert	1.000 fr.
Verbond Christelijke Mutualiteiten, Aalst	6.230 fr.
Dries De Schepper, Evergem	3.000 fr.
Vlaams Neutraal Ziekenfonds, Aalst	10.000 fr.
Hector Coppens, Mere	1.000 fr.
Geert Mallefroy, Burst	1.000 fr.
Godelieve Jansegers, Mere	1.000 fr.
Albert D'Hoker, Erpe-Mere	1.000 fr.
Paulette Looze, Erpe-Mere	500 fr.
Vlaams Blok, Erpe-Mere	1.000 fr.
Vlaamse Volksbeweging, Erpe-Mere	2.000 fr.
Davidfonds, Erpe-Mere	2.000 fr.
Vlaams Centrum "Hof ten Daele", Mere	3.000 fr.
Vlaamse Kring "Piet Heymans", Moorsel	20.000 fr.
Jozef Philips, Aalst	5.000 fr.
Hilaire Lievens, Aalst	2.000 fr.
André Bogaert, Aalst	1.000 fr.
Arnold Vandeperre, Meldert	1.000 fr.
Vlaamse Volksbeweging, afd. Aalst	10.000 fr.
11 juli-komitee, Aalst	10.000 fr.
Jean Van der Weeën, Denderleeuw	1.000 fr.
Vriendenkring "Snellaert"	2.000 fr.
Vlaams Verbond Voor Gepensioneerden, Aalst	5.000 fr.
F.J. Verdoodt, Erembodegem	2.000 fr.
Luc Willems, Aalst	2.000 fr.
Van den Eeckhautfonds, Lede	50.000 fr.
M. De Kegel, Kerksken	1.000 fr.
Zakenkantoor Martens-De Kegel, Ninove	2.000 fr.
Herwig Agneessens, Denderleeuw	1.000 fr.
Jan Caudron, Erpe	1.000 fr.
Vriendenkring "Snel-Pede"	2.000 fr.
F. Van Orshoven, Aalst	1.000 fr.
Herman Van Bever-Schutyser, Nieuwerkerken	1.000 fr.
Heemkundige Kring, Haaltert	2.000 fr.
Sallet J., Aalst	1.000 fr.
Denayer-Goubert, Aalst	1.000 fr.
R. De Cock, Joriscantorij, Aalst	2.000 fr.

PRIESTER DAENSFONDS

DEBAT

AMNESTIE? VERZOENING?

met

Mia Doornaert (De Standaard)

Oswald Van Ooteghem

Jos De Geyter

moderator

Bruno Huygebaert

Donderdag 22 maart om 20 u.

Trouwzaal - Stadhuis - Aalst

INKOM VRIJ

IEDEREEN

Vlaanderen was in de 19de eeuw een land van emigranten. Vanuit deze verpauperde regio vertrokken enkele honderdduizenden - volgens sommige bronnen meer dan één miljoen - migranten naar Frankrijk, Canada, de Verenigde Staten en Argentinië, maar vooral naar het nabijgelegen Wallonië. Ze kwamen er terecht in de sloppen van het Centre en de Borinage, na de pachters uit de Ardennen, maar voor de aankomst van de Polen, de Duitsers, de Russen en de grote massa van Italianen na de Tweede Wereldoorlog.

Uitgelezen: Vlamingen in Wallonië

De emigratie vanuit Vlaanderen ontstond als een samenspel tussen demografische en economische factoren. De ineensstorting van de huisnijverheid en de opeenvolgende voedselcrisissen rond 1850 gaven een belangrijke spoorslag aan de emigratie. Als economische groeipool oefende het geïndustrialiseerde Wallonië een onmiskenbare aantrekkingskracht uit. Veel Vlamingen werden als dagloners ingezet bij bouwactiviteiten en infrastructuurwerken. Bekende voorbeelden hiervan zijn de bouw van de mijnctés van Bois-du-Luc (Houdeng-Goegnies) en van de Grand Hornu (Mons) of de aanleg van het kanaal Brussel-Charleroi (1832) en het Canal du Centre. Talrijke Vlamingen bleven nadien in de mijnbouw en de fabrieksnijverheid werkzaam en vestigden zich definitief in Wallonië. De jonge Waalse industrie kampte met een chronisch tekort aan personeel.

Een groot aantal Vlamingen kwam ook in de landbouw terecht, aanvankelijk vooral als dagloner. De emigratie van landbouwersgezinnen van Noord naar Zuid kende vooral een piekperiode tussen 1946 en 1956. De massale onteigeningen in de Antwerpse polders voor de uitbreidingswerken van de haven waren hieraan niet vreemd. Ook het schaarser wordende landbouwareaal in het spoor van de zich voortschrijdende industrialisering in Vlaanderen speelde een rol.

Het gebrek aan geschreven documenten maakt het moeilijk om deze episode in de

Vlaams-Waalse geschiedenis te reconstrueren. Sommige onderzoekers zijn er nochtans in geslaagd om aan de hand van alternatieve bronnen zoals de orale tradities, de lokale folklore, de toponomie (plaatsnaamkunde) en de antroponymie (familienaamkunde), een blik te werpen op deze vergeten realiteit. Een deel van die conclusies zijn samengebracht in het boek van journalist Guido Fonteyn, *In de Rue des Flamands: het schamele epos van Vlaamse migranten in Wallonië*, gevolgd door *De trein der Schande* (Groot-Bijgaarden; Scoop, 1997), waarvan fragmenten verschenen in *De Standaard* (1997).

Het beeld van de Vlaamse immigrant in Wallonië was alles behalve fraai. Tegenover de fiere, zelfbewuste Waalse mijnwerkers, die doorgingen voor elitearbeiders, werden de Vlamingen, die doorgaans voor de laagste lonen werkten, afgeschilderd als lui en middelmatig. De situatie van sociale ellende en verpaupering van deze “immigranten om den brode” speelde een belangrijke rol in de negatieve beeldvorming. De Waalse volkstaal leverde in dat opzicht een aantal opmerkelijke boutades op. Zo zouden Vlamingen over een darmstelsel hebben beschikt dat zeven meter langer was dan dat van de Walen. Dat beeld verwijst naar de gretigheid waarmee de verpauperde Vlamingen het hun schaars aangeboden voedsel verorberden. In het medische jargon ontstond de term “le mal flamand”. Die verwijst naar een overlijden dat te wijten is aan ondervoeding en uiterste uitputting. Ook de Waalse folklore vertolkte die ideeën. “Li Flamand” fungeerde er als een domme mijnwerker of boerenknecht, een scharrelaar of vrouwenloper. In liedjes en toneelstukken werden Vlamingen afgeschilderd als leeglopers, drinkebroers, vechtjassen, zedelozen of criminelen.

Wat opvalt bij de analyse van die clichés, is de continuïteit in de beeldvorming van autochtonen over allochtonen. Aanvankelijk waren de Vlamingen het mikpunt van wantrouwen en spot. Een paar generaties later werden dezelfde stereotypen gebruikt voor de Italianen, weer wat later voor de Marokkanen, de Polen en de Roemenen. De doelgroep veranderde, maar de stereotypen bleven bestaan.

Het weinig benijdenswaardige lot van de Vlaamse immigrant in Wallonië liet de Vlaamse katholieke opinie niet onberoerd. Vooral het feit dat de immigranten zich in die geïndustrialiseerde regio waar het socialisme erg verspreid was, dreigden af te wenden van de Kerk, was een element van kommer en zorg. Om dit te verhelpen werden Vlaamse seculiere en reguliere priesters in verscheidene Waalse steden ingezet om apostolaatswerk te verrichten onder deze Vlaamse immigranten.

In 1854 startten de Waalse pater Julliot en de Vlaming M. Backen een eerste vorm van bescheiden apostolaat in Luik. De redemptoristen organiseerden er in de jaren 1860 hun Werk der Vlamingen op een meer systematische manier, met nadruk op het devotieele. Zij stimuleerden de mispraktijk onder hun leden, en dat waren in het midden van de jaren 1880 al zo'n 3000-tal Vlaamse immigranten, en zetten hen aan om

actief deel te nemen aan bedevaarten en processies. De redemptoristen richtten een patronage op en een katholieke leesbibliotheek. Ook de Belgische minderbroeders lieten zich in met het geestelijke en materiële lot van de Vlamingen in Wallonië.

Tijdens het interbellum breidde het Werk der Vlamingen zich verder uit. Om de Vlamingen beter te organiseren, werd in 1920 de Broederbond der Vlamingen in het Walenland

opgericht, een organisatie die alle katholieke verenigingen van Vlamingen in Wallonië groepeerde. In de verschillende parochies werden afdelingen gesticht met een comité van leken aan het hoofd. In de jaren 1940 telde het bekken van Charleroi ca. 2250 aangesloten gezinnen en de streek van Luik een 300-tal families. Alle leden ontvingen vanaf 1921 De Vlaamsche Volksstem, het weekblad van de bond. De activiteiten van het Werk der Vlamingen breidden zich verder uit.

Godsdienstige begeleiding, materiële belangenbehartiging en de organisatie van

Het Werk der Vlamingen

sociaal-culturele activiteiten waren de hoofdbestanddelen. Tijdens het interbellum werd de Vlaamse bewustwording versterkt via verschillende algemene congressen voor de Vlamingen in Wallonië.

(Uit KADOC Nieuwsbrief, jan. 2000)

<h1>De Vlaamsche Volksstem</h1>		
ORGAAN VAN DEN BROEDERBOND DER VLAMINGEN IN HET WALENLAND		
Abonnements: Eenmaal 2 fr. Looft jaarsom 15 franken	Alle bestellingen en inzendingen te sturen naar een der volgende adressen:	
Brussel PLOEGSTRAAZ 21 ANTWERPEN	Luik -- Rue des Châteaux, 21 Luik -- Rue de l'Herbier, 18 Tames -- Rue de laux, 5 MONTINGEN-SUR-SAMBRE -- Rue des Coublins, 1	BEGIJEN -- Rue André Miquet, 15 HELDING-GROENINGE -- Coudroie, 4 MARQUINNE -- Rue de la Providence, 10 WIEKELAD VERBODEN TE KOPEN ZATERDAG

Priester Daens: Oost-Vlaming van de 20-ste eeuw

In de concertzaal van de Bijloke in Gent werd maandagavond 11 december 2000 de titel van "Oost-Vlaming van de Eeuw" toegekend aan priester Adolf Daens. Daens won het met ruime voorsprong van grote kandidaten als de socialistische politicus Edward Anseele, de auteur Louis Paul Boon, wielrenner en sportjournalist Fred De Bruyne en auteur Herman Teirlinck (die evenwel het grootste deel van zijn leven in Brabant heeft gewoond). Herman Slagmulder, voorzitter van het Priester Daensfonds, en Suzy Lenaerts, weduwe van ere-voorzitter Luc Delafortrie, mochten de trofee in ontvangst nemen. Herman Slagmulder maakte van de gelegenheid gebruik om de betekenis van priester Daens te onderstrepen. "Eigenlijk", zo zei hij, "moet priester Daens de titel van 'Vlaming van de eeuw' krijgen". De trofee, een gouden ring, werd in bruikleen gegeven aan het Daensmuseum om er te worden tentoongesteld.

Daens en het Daensisme zijn in het Aalsterse steeds een begrip gebleven. Vijftig jaar na zijn dood kreeg hij in Aalst een standbeeld. Maar de grote bewondering en waardering voor deze man is ongewijfeld te danken aan de film van Stijn Coninx, met Jan Declerck in de hoofdrol.

NIEUWE BROCHURE VAN HET PRIESTER DAENSFONDS

DAENS EN HET DAENSISME

Achtergronden en verloop van een sociale en politieke strijd

1. CONTEXTUALISERING

Sociale en politieke context (op het einde van de 19de eeuw)

Een bijdrage over de politieke en de sociaal-economische situatie op het einde van de 19de eeuw; over de opkomst van de Vlaamse Beweging; over de eerste georganiseerde arbeidersbeweging; over het stemrecht en de opkomst van een nieuwe politieke beweging: de christen-democraten.

In verband met vrouwenarbeid en kinderarbeid

Een bijdrage over de arbeiderssituatie tijdens de 19de en het begin van de 20ste eeuw, specifiek gefocust op de situatie van vrouwen en kinderen. De tekst wordt geïllustreerd met cijfergegevens. En hoe die situatie geleidelijk aan veranderde.

De technische wereld in de 19de en het begin van de 20ste eeuw

Over de industriële revolutie en de belangrijkste technische verwezenlijkingen, met een lijst van de belangrijkste ontdekkingen, uitvindingen en verwezenlijkingen tussen 1830 en 1918.

2. HET DAENSISME

Het daensisme van priester Daens : een beweging die haar tijd ver vooruit was

De bijdrage gaat in op de maatschappelijke veranderingen door de industriële mogelijkheden en samenhangend hiermee het ontstaan van een nieuwe bevolkingsgroep: het proletariaat. Het ontstaan van de Christene Volkspartij, een beweging die opkwam voor sociale rechtvaardigheid en de belangen van de Vlaamse zaak. De moeizame ontwikkeling van een omstreden partij: de tegenwerkingen uit kerkelijke hoek, de interne tegenstellingen en uiteenlopende verwachtingen, de tijdelijke overeenkomsten met de socialisten en het uitblijven van een definitieve doorbraak. Tenslotte wordt ingegaan op de ware betekenis van het daensisme : een partij die haar tijd voorop was, een sleepbeweging.

Priester Daens en de kerkelijke overheid

Een bijdrage over de pijnlijke verhouding tussen Adolf Daens en zijn geestelijke oversten en de hele kerkelijke instantie. In deze bijdrage wordt de betekenis van christen-democratie versus katholicisme verduidelijkt. De geschiedenis van Daens – van glorievolle dagen tot de vernedering als ambteloze priester - wordt samengevat. Personalalia

In deze bijdrage krijgt men een gevatte biografie van de belangrijkste daensistische voormannen: Adolf Daens, Pieter Daens, Hector Plancquaert, Aloïs De Backer en Florimond Fonteyne.

3. ILLUSTRATIEVE RANDINFORMATIE

Literatuur

In deze bijdrage komen een aantal Nederlandstalige auteurs aan bod die zich lieten inspireren door het leven op het einde van de 19de eeuw. Deze thematiek verwerkten ze louter beschrijvend of maatschappijkritisch. Elke schrijver wordt geïllustreerd met een kort fragment. Stijn Streuvels met Het leven en de dood in den ast. Reimond Stijns met Hard Labeur. Gustaaf Vermeersch met De avond. Lode Zielens met Moeder, waarom leven wij? Cyriel Buysse met Van hoog en laag. Piet Van Aken met Klinkaart. Louis Paul Boon met Pieter Daens.

Liederen van het daensisme

Een bloemlezing van daensistische strijdliederen met een inleiding over de maatschappelijke betekenis van deze liederen.

Daenscantate en de film Daens

Toelichting bij twee culturele gebeurtenissen die zich inspireerden op de geschiedenis van het daensisme.

Belangrijke boeken over Daens en de daensistische beweging

Een beknopte bibliografie van wetenschappelijke werken over het daensisme.

Algemene chronologie

In deze lijst worden de belangrijkste data uit de sociale geschiedenis vermeld en kort toegelicht, vanaf 1830 tot het begin van de 20ste eeuw.

De brochure bestellen bij Luc Geeroms, Museum Oud-Hospitaal, Oude Vismarkt 13, 9300 Aalst.

Prijs: 100 BEF (zonder portkosten)

80 BEF (vanaf 50 exemplaren)

In 2001 wordt de honderdste verjaardag van Peter Benoits overlijden herdacht. Een unieke gelegenheid om deze spilfiguur van het Vlaamse en Europese muziekleven in de tweede helft van de negentiende eeuw opnieuw aan een breed publiek voor te stellen.

Reeds in zijn jeugd werd Benoit als het grootste muzikale talent van zijn vaderland geprezen. Met uitvoeringen in haast alle Europese cultuurlanden en de USA triomfeerde hij als componist en dirigent op het internationale podium. Ongetwijfeld reikt zijn blijvende betekenis veel verder dan alleen maar het muziekpedagogisch en volksopvoedend werk dat hem destijds zo populair heeft gemaakt. De belangstelling voor de muzikale romantiek neemt gaandeweg toe, zowel op het internationale vlak als in eigen land. Bijzonder opmerkelijk is de groeiende aandacht voor het muzikale erfgoed uit de kleinere Europese cultuurgemeenschappen. Dit blijkt uit zowel de concertprogramma's als de cd-productie in Europa en daarbuiten. Ook de heruitgave van partituren, de intensivering van het wetenschappelijk onderzoek en de creatie van een verruimd erfgoedbeleid zijn duidelijke aanwijzingen hiervoor.

Er zijn verschillende redenen voor de achterstand van de Vlaamse romantische muziek in vergelijking met andere landen. Een van de belangrijkste is ongetwijfeld het ontstaan van een nieuwe esthetiek, resultaat van de mentale breuk met het verleden als gevolg van twee wereldoorlogen. Maar de groeiende historische afstand maakt inmiddels ook een objectievere beoordeling van de artistieke verworvenheden van de 19de eeuw mogelijk, zoals dit reeds zichtbaar wordt op gebied van de architectuur, de beeldende kunst en de letterkunde.

In het herdenkingsjaar 2001 zal het werk van Peter Benoit worden getoetst aan dit van zijn grote voorbeelden en tijdgenoten. De hoge achting en de persoonlijke vriendschap die hij mocht ontvangen van een Charles Gounod, Franz Liszt, François-Joseph Fétis en vele anderen zeggen wellicht nog meer dan de lofbetuigingen van de leerlingen en bewonderaars in zijn persoonlijke omgeving. Voor de uitvoeringen in Antwerpen van een representatieve bloemlezing uit Peter Benoits werken, voornamelijk uit zijn eerste periode, stellen zich vermaarde vertolkers met internationale faam ter beschikking. Mede daardoor moet het herdenkingsjaar 2001 uitgroeien tot een groots muziekfeest dat ongetwijfeld een sterke belangstelling vanwege een breed publiek zal kennen.

Het **openingsconcert** vindt plaats op zaterdag 10 maart in de Koningin Elisabethzaal te Antwerpen, met o.m. Benoits *Hoogmis* voor soli, koren en orkest. Hét hoogtepunt van het herdenkingsjaar 2001 vormt de **Peter Benoit Festivaldag**, een project met internationale uitstraling, op zaterdag 19 mei in de Blauwe Zaal van de Singel te Antwerpen. Die dag wordt de muziek van Peter Benoit doorlopend geconfronteerd met werken van zijn Europese tijdgenoten. Tijdens het avondconcert wordt o.m. Benoits Requiem uitgevoerd.

Vlaamse componist in Europa

Bron: *Even Aanzoemen* XXVIII,6, nov-dec. 2000, (*Even Aanzoemen* is het orgaan van het ANZ).

In 1937 kwam de jonge Ieperse priester Froidure op het idee om oude kleding en meubelen in te zamelen voor arme gezinnen in Brussel. Nu, 63 jaar later, is Spullenhulp uitgegroeid tot een organisatie die over heel België meubilair, kleding, boeken en andere voorwerpen die nog in goede staat zijn, inzamelt voor kansarmen.

Vorig jaar zamelde Spullenhulp in heel België meer dan 2540 ton goederen in. Julien Coppens, adjunct-directeur van het sorteercentrum in Sint-Pieters-Leeuw, is tevreden met

van bestaansminimumtrekkers een vrijstelling van de patronale lasten kunnen krijgen. Spullenhulp fungeert duidelijk als sociaal bewogen werkgever. In het sorteercentrum van Sint-Pieters-Leeuw zijn via dit project twintig van de in totaal vijftienveertig werknemers tewerkgesteld. ‘Gemakkelijk is het zeker niet’, verduidelijkt Julien Coppens. ‘Het gaat vaak om mensen die al een hele tijd buiten het arbeidscircuit leven en de aanpassing om daarin opnieuw mee te draaien verloopt soms moeizaam. Maar het lukt, en dat is het belangrijkste.’

Reputatie Spullenhulp niet stuk te krijgen

die cijfers. ‘De ophalingen aan huis en onze gele containers zijn voor de meeste mensen een begrip geworden. Daarnaast levert onze samenwerking met scholen en verenigingen een aanzienlijk deel op van het totaal dat wordt ingezameld’. Alles wat onder de noemer textiel valt, zoals kleren, schoenen en handtassen, belandt in het sorteercentrum van Spullenhulp in Sint-Pieters-Leeuw. ‘Hier worden de voorwerpen gesorteerd op hun aard en kwaliteit. Kleren die er echt nog heel goed uitzien, worden gescheiden van de anderen’, legt Coppens uit. Als het sorteren achter de rug is worden de spullen naar hun bestemming gebracht, en die bestemmingen zijn heel verscheiden. ‘Een deel van de inzameling wordt rechtstreeks geschonken aan de daklozen die Spullenhulp opvangt in zijn eigen opvangtehuis in Brussel. Een ander deel gaat naar onze tweedehandswinkels over het hele land. Verder is er ook een deel bestemd voor export naar Afrikaanse landen en voor giften bij rampen’.

Werk voor laaggeschoolden

Spullenhulp probeert voor zijn sorteer- en recyclageactiviteiten zoveel mogelijk werkgelegenheid te scheppen voor laag geschoolden. De organisatie zette daartoe onder meer een samenwerkingsproject op poten met het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) op basis van artikel 60 van de zogenaamde ‘organieke wet’, die bepaalt dat OCMW’s bij de tewerkstelling

Huisvuil dumpen

Spullenhulp doet het niet slecht.

Vorig jaar kon de vzw de verhouding tussen de inkomsten en de uitgaven, die zeer hoog oplopen door de massale inzamelingen, in evenwicht houden. Maar het wordt steeds moeilijker. ‘De concurrentie met de echt commerciële bedrijven is hard. Ook door het succes van de kringloopcentra krijgen we klappen. Mensen geven nu eenmaal niet méér spullen weg omdat er meer bedrijven in de sector komen’, aldus Coppens.

Spullenhulp kan gelukkig terugvallen op de goede reputatie die de organisatie in al die jaren heeft verworven. ‘De mensen hebben duidelijk vertrouwen in Spullenhulp’. Maar er is ook de andere kant van de medaille. Over heel België staan 250 inzamelcontainers van Spullenhulp. Sinds de introductie van de scheiding van huishoudelijk afval en de duurdere vuilzakken, dumpt een aantal mensen hun huisvuil in onze containers. Het gebeurt zeker niet massaal, maar toch worden we er spijtig genoeg regelmatig mee geconfronteerd. Iedereen moet beseffen dat Spullenhulp geen ophaaldienst is voor klein en groot huisvuil’.

naar een artikel in *Randkrant*, jg. 4, nr. 10,
november 2000

Er zijn voor het eerst in tien jaar minder bestaansminimumtrekkers. Maar de champagneturken knallen niet. België heeft 250.000 "officiële" armen. "En onder de waterlijn vermoeden we nog meer mensen die sociaal worden uitgesloten. Te veel mensen profiteren niet of te weinig van de economische bloei."

Dat zei Jan Vranken, die aan de UFSIA de Onderzoeksgroep Armoede, Sociale Uitsluiting en Stad leidt bij de voorstelling van het jaarlijkse armoederapport.

In 1999 telde België 80.711 vrouwen en mannen die moeten leven van het OCMW-bestaansminimum. Dat zijn er 2.745 minder dan het jaar voordien.

"Daarmee daalt het aantal bestaansminimumtrekkers voor het eerst sinds het begin van de jaren negentig", zegt Vranken. Driekwart van hen zijn alleenstaanden of eenoudergezinnen. Het aandeel van de vrouwen neemt weer toe en staat nu op 56 procent; 13,2 procent zijn niet-Belgen.

"De economische vooruitgang van de voorbije jaren laat zich voelen", zegt Vranken. "Maar dat volstaat niet als verklaring. Er zijn mensen die een beroep doen op andere uitkeringen, omdat het bestaansminimum te laag geworden is om een echt menswaardig bestaan te leiden". Een alleenstaande krijgt 21.761 frank per maand, een gezinshoofd 29.015 frank.

Ook de maatregelen van paarsgroen om de armoedeval uit te schakelen en laaggeschoolde en jonge werklozen aan werk te helpen, spelen volgens Vranken een rol. In 1999 waren er 6,8 procent uitkeringsgerechtigde volledig werklozen (UVW's) minder dan in 1998.

"Anderzijds neemt het aandeel van de vrouwen en mannen die langer dan vijf jaar werkloos zijn, nog toe: van 17 procent van de UVW's in 1995 naar 24 procent in 2000. Velen zullen vooral aan de slag moeten in een parallelle sociale economie, in plaats van op de zeer concurrentiële arbeidsmarkt."

Opvallend blijven de grote regionale verschillen. Zoals verwacht scoort Vlaanderen laag, met 4,6 bestaansminimumtrekkers per 1.000 inwoners. In Wallonië is dat 11,6 per duizend en in het Brussels Gewest 14,8 per duizend; met pieken in gemeenten als Sint-Gillis, Sint-Joost en Etterbeek.

"Bovendien moeten we hierbij de mensen tellen met een gewaarborgd inkomen voor bejaarden of het sociaal minimum van het OCMW. Dan ligt het armoedecijfer in Brussel

tot drie keer hoger."

Hiermee geeft Vranken het pijnpunt aan van de officiële cijfers: "De daling in het aantal bestaansminimumtrekkers is er wel, maar er is nog geen reden om euforisch te worden."

Het officiële cijfer telt 250.000 arme Belgen: de bestaansminimumtrekkers en de mensen die van hen afhankelijk zijn, en de bejaarden die leven van het gewaarborgd inkomen en hun gezin. "Maar onder de waterlijn zitten veel meer mensen. Hoeveel weten we niet

Geen champagne voor verborgen armen

precies."

Zo stijgt het aantal mensen dat een sociaal minimum krijgt van het OCMW: kandidaat-vluchtelingen bijvoorbeeld, die geen aanspraak kunnen maken op het bestaansminimum. Tussen 1990 en 2000 steeg het aantal dat het minimum krijgt van 4.089 naar 19.815. Voorts zijn er mensen die moeten leven van ziekte of invaliditeit die nauwelijks hoger zijn dan het bestaansminimum.

Er zijn nog aanwijzingen van de omvang van de sociale uitsluiting. Steeds meer mensen in België kampen met een schuldoverlast: 4 tot 5 procent van alle huishoudens. Ook het aantal stroombegrenzers, die zorgen voor een minimum aan elektriciteit voor mensen die de rekening niet kunnen betalen, stijgt gestaag. De groei van de economie kan dit niet alleen oplossen, besluit Vranken. De inkomens zullen herverdeeld moeten worden.

Uit De Standaard 7-12-2000

Op 14 maart is het dertig jaar geleden dat de daensistische actievoerder Jules Terryn in Moeskroen overleed. Hij was lid van het Priester Daenscomité dat in 1957 in Aalst de grootse hulde aan priester Daens organiseerde en hij werd erevoorzitter van het Priester Daensfonds.

Jules Terryn werd geboren in Deerlijk op 28 mei 1890. Zijn vader Alfred was huiswever en een overtuigd daensist. Jules nam het sociaal engagement van zijn vader over. Hij ging in Risquons-Tout wonen, een gehucht van Rekkem bij Moeskroen, en werd bierhande-

Jules Terryn

laar. Door zijn beroep kwam hij over de hele streek met veel mensen in contact en kreeg hij ruim de gelegenheid om zijn daensistische ideeën te verspreiden.

In het kanton Moeskroen, dat tot 1962 tot het arrondissement Kortrijk behoorde, woonden vele Oost- en West-Vlamingen die in de grensstreek hun brood verdienden. Ze leefden er vaak in armoedige omstandigheden. Omstreeks 1895 al was er, in het spoor van Kortrijk, een Christene Volkspartij gesticht. Maar het was vooral na de Eerste Wereldoorlog dat de streek het toneel was van een intense sociale, democratische en Vlaamse werking. Terryn werkte er jarenlang samen met Camiel Hackx en met Ernest en Adolf Delwante.

De daensisten van Moeskroen gingen in de jaren '30 evenwel een eigen weg. Hun leiders

Jules Terryn, voorzitter van de Centrale Vakvereniging Helpt Elkander (Kortrijk, W-FI)

weigerden zich te integreren in een rechts flamingantisme en bleven de nadruk leggen op de eigenheid en het sociale programma van de daensisten. Ook buiten Moeskroen - in Kortrijk en het Aalsterse bijvoorbeeld - waren heel wat daensisten niet gelukkig met de rechtse evolutie in de Vlaamse Beweging. Toen Hector Plancquaert, Karel Leopold Van Opdenbosch en Gustaaf Doussy eind 1933 de Vlaamsch-Nationale Democratische Partij stichtten die beweerde aan te sluiten bij de oorspronkelijke christen-democratische opvattingen van priester Daens, schaarden ze zich aan hun zijde.

Terryn was in 1926 medestichter en uitbouwer van de coöperatieve *S.M. Volksverheffing Moeskroen*. Ze kreeg in 1930 een eigen lokaal "Vlaamsch Huis Volksverheffing" met herberg en vergaderzaal en Terryn werd er beheerder van. Onder Volksverheffing werkte ook een ziekenfonds. Het was aanvankelijk een afdeling van het gelijknamige ziekenfonds van Kortrijk en Deerlijk. Maar in 1931 scheurde het zich af van de zusterorganisaties en werd het een zelfstandig fonds onder de naam *Volksverheffing-Steunt Elkander*. Terryn was nauw betrokken bij de nieuwe stichting. Hij werd er ondervoorzitter van en van 1940 tot 1966 voorzitter. In 1932 had het fonds in Moeskroen vijfhonderd drieënnegentig leden en dat aantal groeide de volgende jaren telkens met ongeveer vijftig. Het bleef bestaan tot in de jaren 1970 en werd toen overgenomen door de neutrale ziekenbond West-Flandria uit Kortrijk.

Terryn was ook de bezieler van de *Democratische Vakvereniging Helpt Elkander*. Die was in 1920 in Kortrijk gesticht. Maar heel wat vakbondsleiders en leden uit het Kortrijkse en Moeskroen konden zich moeilijk verzoenen met de rechts-solidaristische koers van het Vlaams-Nationaal Syndikaat waarin de resten van de meeste daensistische vakbonden waren opgegaan. Ze gingen een eigen weg. De nieuwe vakbond kreeg in 1937 zijn zetel in Moeskroen en bleef bestaan tot mei 1977. Een groot succes is hij niet geweest en het ledenaantal bleef klein. Vele arbeiders betaalden hun bijdrage liever aan een socialistische, christelijke of Vlaams-nationale vakbond die meer financiële mogelijkheden had en meer waarborgen bood.

Op politiek gebied was Terryn in de jaren twintig bereid tot samenwerking met Vlaams-nationalisten, maar met behoud van ieders zelfstandigheid. Bij de parlamentsverkiezingen van mei 1929 stond hij in het arrondissement Kortrijk als opvolger op een eenheidslijst. Hij wilde die samenwerking evenwel uitgebreid zien tot alle Vlaamse sociale democraten, ergerde zich aan het fanatieke

Maak Vlaanderen
onafhankelijk

Word lid van de
**Vlaamse
Volksbeweging**

Secretariaat: 053 / 77 46 99

katholicisme van vele Vlaams-nationalisten en verdedigde het godsvredeprincipe. Mee daarom gaf hij in november 1932 steun aan de lijst van de 'Vlaamsch-Nationale Demokraten', die door Gustaaf Doussy werd aangevoerd. Op 4 december 1932 en 7 juni 1936 was hij kandidaat voor de Provincieraad. *De Vlaamse Volkseeuw*, het blad waarmee Doussy in 1932 begonnen was, werd vanaf 1934 steeds meer de spreekbuis van de harde daensistische kern van Moeskroen.

Mee onder invloed van Doussy bleven de daensisten van Moeskroen tijdens de Tweede Wereldoorlog buiten elke vorm van collaboratie. Zo konden ze na 1945 met een schone lei hun sociale en Vlaamse actie opnieuw beginnen. Camiel Hackx en Jules Terryn richtten de *Priester Daens vrienden* op. De vereniging bracht Vlamingen samen uit Moeskroen en omgeving en had jarenlang een muziekkorps en een jeugdgroep. Het Vlaams Huis Volksverheffing werd dé ontmoetingsplaats van alle Vlaamse verenigingen. In het lokaal prijken de portretten van priester Daens en Hector Planquaert. Nog in 1951 werd een vernieuwde feestzaal in gebruik genomen.

De verfransing van Moeskroen werd evenwel onomkeerbaar. Terryn en Hackx hebben zich jarenlang hardnekkig verzet tegen de overheveling van Komen en Moeskroen naar Henegouwen. Het werd een ongelijke en verloren strijd. Terryn verweet de Vlaamse voormannen dat ze de taaltoestanden in Komen en Moeskroen niet kenden en dat ze die twee kantons gebruikten als wisselmunt om van Wallonië de Vlaamse Voerstreek te krijgen en de Brusselse olievlek in te dijken. Tevergeefs heeft hij de Vlaamse gemeenschap gewaarschuwd voor vérgaande en gemakkelijke toegevingen. Want, zo zei hij,

de Franstaligen zullen zich niet neerleggen bij de nieuwe taalgrens en ook in de toekomst steeds meer Vlaams grondgebied opeisen.

F. V. C.

Enige informatie in o.m.: W. DECONINCK, *Daensistische beweging in Zuid-Vlaanderen*, in *Priester Daens*, VII (1983), 3, blz. 15-17. F. Van Campenhout, *Lexicon van de Daensistische Beweging*, 1993. M. Van de Perre, *Redt & Helpt U Zelfen & Elkander. Of hoe de Daensistische Beweging de sociale problemen bestreed*, 1997.

Lokaal "Vlaamsch Huis Volksverheffing" in Moeskroen jaren vijftig (Kortrijk, W-Fl.)

Pastoor Daniël Alliët, die eind 1998 zijn Brusselse Begijnhofkerk openstelde voor asielzoekers zonder papieren: “Met de kerkbezettingen hebben we de grote vakbonden, ABVV en ACV, en sociale groeperingen zoals het ACW in beweging gekregen. Ik herinner me dat op een van de bijeenkomsten een van de ACW-vertegenwoordigers zei: ‘We moeten de realiteit onder ogen zien: in de negentiende eeuw, ten tijde van priester Daens, werden wij uitgebuit. Vandaag zijn het deze mensen, de asielzoekers, de vluchtelingen, de arbeiders uit de derde wereld.

In de kijker

Da’s de werkelijkheid.’

De film over Daens heeft ook hier een en ander losgemaakt. Daarom gebruik ik graag zijn voorbeeld als ik ga spreken voor jongeren, in scholen, voor mensen uit de sociale bewegingen. Al moeten we wel opletten met de vergelijking tussen de negentiende-eeuwse situatie die door Adolf Daens aan de kaak werd gesteld en de situatie waarin asielzoekers en het proletariaat in de derde wereld zich bevinden. Ten tijde van Daens slaagden de arbeiders erin, dankzij mannen als de gebroeders Daens en de eerste vakbondsleiders, zich te organiseren en een macht op te bouwen. Dat is niet het geval met de mensen die nu aan onze grenzen staan. Die zijn volkomen weerloos.

Zoals Adolf Daens al zei: met caritas alleen komen we d’r niet. Want dat is eigenlijk waar onze ontwikkelingshulp op neer komt. Die weg leidt nergens naartoe. Zolang er geen rechtvaardige wereldhandel wordt georganiseerd, komt de derde wereld er, niettegenstaande onze noodhulp, nooit uit. De recente gebeurtenissen in Seattle tijdens de Millenniumconferentie van de Wereldhandelsorganisatie zijn een signaal dat de derde wereld die situatie niet langer pikt. De boycot van de conferentie was alvast een eerste overwinning.

Wij hebben met onze kerkbezettingen een steentje bijgedragen tot de wet op de regularisatie die nu op stapel staat. Maar denk niet dat het daarmee is afgelopen. De elementaire rechtvaardigheidsvraag ligt nog altijd voor.” (uit *Knack*, De galerij van het millennium)

* * *

Op zondagnamiddag 10 december organiseerde de Christelijke Mutualiteit Kern van Aalst een **Daenswandeling**, die paste in het jaarthema van Welzijnszorg ‘Geef kleur aan solidariteit’. Ondanks het bar slechte weer waren ongeveer honderd tachtig mensen opgekomen. Zes stadsgidsen begeleidden de groepen langsheen een aantal markante plaatsen uit het leven van priester Adolf Daens. Na een wandeling konden de deelnemers nog samenzijn in de Taeymanszaal van het Sint-Jozefscollege, waar ze ook een drank en een pianorecital kregen aangeboden.

* * *

Wie in **Frans-Vlaanderen** woont of in de buurt van Kortrijk, Ieper, Poperinge of Veurne, heeft de nieuwe lessen Nederlands van **Radio Uylenspieghel** uit Kassel al kunnen horen. Deze nieuwe praktische lessen met direct bruikbaar Nederlands komen er door het werk en de inzet van de Werkgroep de Nederlanden en het Comité Nederlands Onderwijs Frans-Vlaanderen. De luisteraars leren in de lessen naast ons Nederlands ook Vlaanderen kennen, worden Vlaams-bewust(er) gemaakt en leren ook Nederlandse liederen waarderen.

De lessen richten zich naar de Frans-Vlamingen van Rijsel en Duinkerke. Ze vertrekken daarom ook van de plaatselijke situatie. Hoofdrolspelers zijn de heer en mevrouw Van den Driessche-Demey. Niet toevallig heeft de voorzitter van Radio Uylenspieghel dezelfde familienaam en moet de man dringend Nederlands leren. Niet toevallig is mevrouw Demey de Nederlandsonkundige burgemeester van Kaaster. Haar vader was een actief medewerker van pastoor Gantois. Beiden gaan op reis naar “Brugge, de hoofdstad van het graafschap Vlaanderen”. Ze logeren er in het hotel “In de gouden leeuw” van de heer Van Peene (inderdaad de componist van onze Vlaamse Leeuw). Vanuit Brugge leren ze heel Vlaanderen (ook Frans-Vlaanderen) kennen. Zo wordt Nederlands leren op een aangename manier gekoppeld aan het bewustzijn dat er aan beide kanten van de Schreve geen Fransen en Belgen leven, maar Vlamingen met een zelfde geschiedenis en cultuur. Radio Uylenspieghel werkt via deze lessen actief mee aan het herleven van onze taal in Frans-Vlaanderen. De radio past zich zo aan in een groeiende onderwijsstructuur van onderwijs van het Nederlands in officiële (basis- en secundair onderwijs) en vrije cursussen en aan de universiteiten. J.V.H.

ALGEMENE STATUTAIRE VERGADERING

zaterdag 17 maart
om 10 u.15
Taverne-Restaurant
" 't Land Van Riem"
Grote Markt 4 -9300 Aalst

Agenda:

Jaarverslag 2000
Financieel verslag 2000
Jaarprogramma 2001
Allerlei: vragen en suggesties

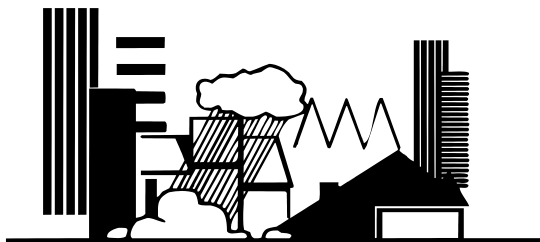
Alle leden van het
Priester Daensfonds zijn van
harte uitgenodigd.
We rekenen vast op uw aan-
wezigheid!

Het Priester Daensfonds zet zich reeds tiental-
len jaren in voor solidariteit met de medemens,
ontplooiing van het Vlaamse volk, democrati-
sering van de samenleving en het doorbreken
van de verzuiling op alle gebied. Het heeft leden
over heel Vlaanderen, en zelfs in Wallonië en
Nederland.

Heel wat leden hebben hun lidmaatschap (en
zelfs een beetje meer) spontaan hernieuwd. An-
deren zijn in 2001 voor het eerst lid geworden.
Onze dank voor het vertrouwen en de steun aan
onze werking.

Mogen we beleefd vragen diegenen die – wel-
licht uit vergetelheid – hun lidgeld nog niet
betaald hebben, om zo snel mogelijk te storten
op rekeningnr 432-5245521-01 Aalst met ver-
melding van naam, adres en reden van betaling.

Jaarlijkse bijdrage:	500 fr.
Scholieren en studenten:	250 fr.
Ereleden:	1000 fr.
Beschermende leden:	2000 fr.
(abonnement op tijdschrift inbegrepen)	

BOUWBEDRIJF VAN HERREWEGHE

*FAMILIAAL GESTRUCTUREERD BOUWBEDRIJF
MET EEN JARENLANGE ERVARING*

*Honderden referenties
nieuwbouw, appartementsbouw,
industriebouw, openbare werken*

Verbandhofstraat 34
9300 AALST
(053) 77 18 12

VHW

ISOLATIE

- ! erkend dealer meest kwalitatieve isolatieproducten
- ! alle producten op voorraad
- ! gratis vrijblijvende prijsoffertes
- ! eigen studiedienst voor berekening van isolatie
- ! nieuw in ons gamma, plaatsen isolerende chappe
- ! speciale kortingen voor doe-het-zelvers

Voor inlichtingen
VHW ISOLATIE
Verbandhofstraat 34
9300 AALST
tel (053) 77 18 12
fax (053) 77 12 20

Interbrew

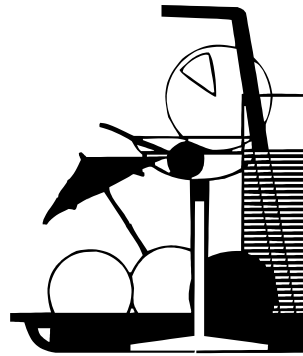

St. Jorisstraat 21 - 23
9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 03 72
Fax 053 / 77 04 82

Ginette Hereman

Klein- en groothandel
horecabehoeften - alu-vormen
alle verpakkingen - pick-up letters
seizoen decoratie - doopartikelen

TAVERNE - RESTAURANT 't Land van Riem

Grote Markt 4 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 49 85

Weekdagen vanaf 11 u.
Zaterdag vanaf 10 u.
Zon- en feestdagen vanaf 11 u. 30
De keuken is doorlopend open vanaf 11 u.30

Voor vergaderingen, reünies en etentjes is er op
de 1ste verdieping een zaal ter beschikking

Estaminet Den babbelaar

waar gezellig keuvelen
een kunst is

TAPAS VARIADAS Spaanse Wijnen

Bourgondische sfeer
met een zuiders tintje

Klapstraat 3 - 9300 Aalst
Tel.: 053 / 77 58 96

Dagelijks open vanaf 16 u.
Zon- en feestdagen gesloten

**KEN JE DE ZEVEN
GOEDE REDENEN
OM JE HUWELIJSLIJST BIJ
DE STER TE LEGGEN ?**

BON

Stuur ons deze bon, U verneemt ze alle
zeven en U ontvangt kosteloos en
vrijblijvend een kosteloze dokumentatiemap

Naam _____
Adres _____
Gemeente _____
Huwelijksmaand _____

♂ DE STER

Kapellestraat 2-4-6
Molenstraat 6-7-9-13-16
9300 Aalst
Tel.: 053 / 21 19 30

PEDILUX N.V.

Kerkstraat 18 - 9300 Aalst
Tel. 053 / 78 00 42

SCHOENEN - mode en comfort
in verschillende breedten
ook voor losse schoenzolen

Orthopedische schoentechniek
Steunzolen
Voetverzorging
Podologie
Therapeutische kousen

Een degustatie in

VISRESTAURANT

KELDERMAN

De gezelligste manier om bij elkaar te zijn

terras - tuin - privé-parking

Gesloten op woensdag en donderdag

Parklaan 4 - 9300 Aalst

Tel.: 053 / 77 61 25

Fax: 053 / 78 68 05

KLEDING SINT-ELOOI

Esplanade 1 - 9300 Aalst

Tel.: 053 / 21 15 71

Antwerpia

BANKETBAKKERIJ

*als u houdt
van kwaliteit*

Geraardsbergsestraat 38
9300 Aalst
053 / 21 35 33